

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/47/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014200747
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014200747.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľa: E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.. L. XXX/XX, G., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa- ústredie, Ul. 29. augusta č. 10, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/145/2014-20 zo dňa 12 februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/145/2014-20 zo dňa 12 februára 2015 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 18.03.2014 z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 5,80 Eur, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X z 18.03.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) odporkyňa priznala navrhovateľovi podľa § 65, § 274, § 293z a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z. z.“) starobný dôchodok od XX.XX.XXXX vo výške 49,60 Eur mesačne a ďalej ho na základe jednotlivých, vo výroku rozhodnutia citovaných valorizačných úprav postupne zvýšila od 01.01.2014 na 72,20 Eur mesačne.

V odôvodnení konštatovala, že navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok, pretože dosiahol dôchodkový vek v období od 01.01.2004 do 31.12.2007 a získal 10 rokov obdobia dôchodkového poistenia. Zároveň získal najmenej 25 rokov obdobia dôchodkového poistenia vrátane doby služby, čím splnil podmienky nároku na starobný dôchodok aj s poukazom na zákonné ustanovenie § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. Konštatovala, že k XX.XX.XXXX, kedy navrhovateľ dosiahol fyzický vek 55 rokov získal 14 251 dní dôchodkového poistenia, t.j. 39 rokov a 16 dní s tým, že pri posúdení jeho nároku na starobný dôchodok a určenie jeho sumy boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia vrátane doby služby. Keďže suma starobného dôchodku pri zachovaní nárokov vyplývajúcich zo zvýhodnenej kategórie funkcií v zmysle § 274 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. nesmie

byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31.12.2003, sumu starobného dôchodku navrhovateľa určila postupom vyplývajúcim zo zák. č. 461/2003 Z. z. , aj zo zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Sumu starobného dôchodku navrhovateľa odporkyňa krátila podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach o sumu starobného dôchodku, zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým bola doba služby zhodnotená na účely priznania výsluhového dôchodku za celé roky. Určila ju ako časť teoretickej sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru obdobia dôchodkového poistenia, ktorým bola zhodnotená doba služby pre priznanie výsluhového dôchodku za celé roky k úhrnu obdobia dôchodkového poistenia počas služobného pomeru i v civilnom zamestnaní.

Nakoľko suma starobného dôchodku navrhovateľa určená podľa zák. č. 461/2003 Z. z. prevýšila sumu starobného dôchodku určenú postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb., preto rozhodla o priznaní vyššej dôchodkovej dávky.

Na opravný prostriedok navrhovateľa podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), krajský súd preskúmané rozhodnutie potvrdil so záverom, že odporkyňa správne zistila skutkový stav veci, správne priznala starobný dôchodok od 03.09.2010, t.j. 3 roky spätne od podanej žiadosti o priznanie starobného dôchodku, napriek tomu, že dôchodkový vek dosiahol už dovŕšením fyzického veku 55 rokov, XX.XX.XXXX (§ 112 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z.). Správne určila vznik nároku navrhovateľa na starobný dôchodok dovŕšením fyzického veku 55 rokov, pretože navrhovateľ vykonával službu vo zvýhodnenej kategórii funkcií v zákonom predpokladanom rozsahu pre zníženie dôchodkového veku. Správne vypočítala sumu starobného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z. z. aj podľa zák. č. 100/1988 Zb.

Koeficient, o ktorý bola suma jeho starobného dôchodku krátená, bol určený správne, v súlade s čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach. Podľa neho sa zohľadňuje obdobie výkonu doby služby v celých rokoch, ktoré bolo zhodnotené pre účely priznania výsluhového dôchodku. Rozhodujúca je doba služby, ktorá bola pre účely priznania výsluhového dôchodku zhodnotená a tá bola zhodnotená v rozsahu 41 celých rokov, preto pre účely určenia koeficientu bola správne použitá táto hodnota, to znamená, že starobný dôchodok navrhovateľa nebol neprimerane krátený. V týchto súvislostiach nie je rozhodujúci výpočet sumy dávky výsluhového zabezpečenia. Výška výsluhového dôchodku navrhovateľa bola obmedzená preto, že zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom pre prejednávajúcu vec (ďalej len „zák. č. 328/2002 Z. z.“) stanovoval maximálnu výmeru výsluhového dôchodku policajta, najviac 60% základu použitého pre jeho výpočet.

Vo včas podanom odvolaní zo 14.04.2015 (č.l. 29) proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ v súlade s požiadavkou zákonodarcu zakotvenej v ustanovení § 205 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. namietať nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom

Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky navrhovateľa v stručnom prehľade:

- odporkyňa ako aj krajský súd nesprávne posúdili, aká skutočná doba služby bola rozhodná na určenie sumy výsluhového dôchodku a do akej miery je oznámenie (potvrdenie) odboru sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“) o dobe služby zhodnotenej na výške výsluhovej dávky úplné a pravdivé;
- namietať, že údaje v listinách vydaných MV SR o zhodnotení doby služby pre výšku sumy výsluhového dôchodku v trvaní 41 rokov sú zavádzajúce, nakoľko doba presahujúca 30 rokov služby už nemala vplyv na výšku sumy dávky výsluhového zabezpečenia (zároveň poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky);
- v súvislosti s vyššie uvedenými argumentmi namietať, že dobu služby presahujúcu 30 rokov mala odporkyňa zhodnotiť pre výpočet starobného dôchodku;
- krajský súd sa nevysporiadal s navrhovateľom predloženou judikatúrou súdov v obdobných právnych

veciach;

- zároveň vyjadril, že sa cíti byť postupom odporkyne diskriminovaný oproti ostatným výsluhovým dôchodcom.

Vzhľadom na vyššie uvedené námietky navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak že preskúmané rozhodnutie v spojení so zmenovými rozhodnutiami zruší a vec vráti odporkyňu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy konania podľa ním predloženého vyčíslenia.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 12.05.2015 (č.l. 43) vyplýva, že:

- námietky navrhovateľa nepovažuje za opodstatnené;
- výsluhový dôchodok bol navrhovateľovi priznaný MV SR za zhodnotenia doby služby v trvaní 41 rokov a 71 dní;
- navrhovateľ nepreukázal, že by bol diskriminovaný rozhodnutím odporkyne.

Záverom odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Podaním zo dňa 21.02.2017, označeným ako „doplnenie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici“ v ktorom poukázal na ďalšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných prípadoch. Zároveň s poukazom na dôvodovú správu k zák. č. 328/2002 Z. z. uviedol, že maximálna doba služby, ktorú možno zhodnotiť pre výpočet výsluhového dôchodku je 30 rokov. Preto podľa jeho názoru orgány oprávnené rozhodovať vo veciach výsluhového zabezpečenia vydávajú nesprávne potvrdenia o zhodnotení doby služby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa § 65 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 112 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. dávka sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku.

Podľa ust. § 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľ žiadosťou z 03.09.2013, doručenou odporkyňu dňa 06.09.2013, požiadal o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX.

Podľa rozhodnutia MV SR, odboru sociálneho zabezpečenia č. SPC-OSZ-VZ-46.512-1/2011 z 23.01.2012 bol navrhovateľovi podľa § 38, § 39, § 58, § 60 a §81 ods. 3 písm. a) zák. č. 328/2002 Z. z. priznaný výsluhový dôchodok od XX.XX.XXXX. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľovi skončil služobný pomer dňom 30.11.2011. Pre výpočet výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená podľa § 58 zákona doba trvania služobného pomeru 41 rokov a 71 dní.

Podľa oznámenia MV SR, odboru sociálneho zabezpečenia č. SPOU-OSZ-46.512-10/2014-VZ z 18.06.2014 navrhovateľ od 01.10.1970 do 28.02.1971 vykonával náhradnú vojenskú službu a od 01.03.1971 do 30.11.2011 bol v služobnom pomere k Policajného zboru SR.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol príslušníkom policajného zboru, v ktorom sa výkon služby podľa § 58 zák. č. 328/2002 Z.z. hodnotí pre nárok na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku, od 01.10.1970 do 30.11.2011, t. j. po dobu 41 rokov a 71 dní. Uvedená doba mu bola zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od XX.XX.XXXX. Zákon č. 328/2002 Z.z. v § 58 ods. 1 výslovne ustanovuje, ktoré doby sa zhodnocujú pre vznik nároku na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku.

Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia a zabezpečenia ostatných skupín poistencov vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania/služby) pre dávky dôchodkového poistenia.

Zákon č. 461/2003 Z.z. upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu riadne zohľadnené, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a vôbec nehodnotí dobu poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme.

V dôsledku tejto skutočnosti sú poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia vylúčení z pôsobnosti zák. č. 461/2003 Z.z. len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z., ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

Obdobie služobného pomeru v trvaní 41 rokov bolo zhodnotené v osobitnom systéme pre výšku výsluhového dôchodku navrhovateľa, čo vyplýva aj z administratívneho spisu odporkyne. Pokiaľ však v danom čase právna úprava sociálneho zabezpečenia príslušníkov policajného zboru nespájala s obdobím služobného pomeru presahujúceho 30 rokov ďalšie zvýšenie výsluhového dôchodku, nakoľko tento mohol byť vo výške najviac 60% zo základu vypočítaného podľa ust. § 60 zák. č. 328/2002 Z. z., táto skutočnosť navrhovateľovi nezakladá nárok hodnotiť dobu výkonu služby presahujúcu 30 rokov vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia.

Zák. č. 328/2002 Z. z. v § 58 ods. 1 výslovne ustanovuje, ktoré doby sa zhodnocujú pre vznik nároku na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku, naproti tomu v § 58 ods. 2 sú uvedené doby, ktoré sa na tento účel nezahodnocujú. Ani tieto, ani žiadne iné ustanovenia tohto zákona ako aj zák. č. 461/2003 Z.z. však neumožňujú vylúčenie iných dôb započítateľnej služby len preto, že presahujú dobu 30 rokov, ktoré boli zhodnotené pre maximálnu percentuálnu výmeru výsluhového dôchodku a ich prevedenie pre účely civilného dôchodkového poistenia.

Zo znenia ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta získané do 31. decembra 2003 ako aj od 1. januára 2004, ak toto obdobie policajt nezískal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Z rozhodnutia MV SR, odboru sociálneho zabezpečenia č. SPC-OSZ-VZ-46.512-1/2011 z 23.01.2012 vyplynulo, že doba služby, ktorú navrhovateľ získal v rozsahu 41 skončených rokov, mu založila nárok na výsluhový dôchodok.

Podľa § 39 zák. č. 328/2002 Z. z. výsluhový dôchodok policajta alebo profesionálneho vojaka je za 15 rokov trvania služobného pomeru 30% základu zisteného podľa § 60. Za 16. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 20. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 2% základu zisteného podľa § 60. Za 21. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 25. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 3% základu zisteného podľa § 60. Za 26. skončený rok trvania služobného pomeru a každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 1% základu zisteného podľa § 60, najviac však do 60% základu zisteného podľa § 60.

Skutočnosť, že ust. § 39 zák. č. 328/2002 Z. z. v znení platnom pre prejednávajúcu vec nepriznáva ďalšie percentuálne zvýšenie výmery výsluhového dôchodku za dobu služby presahujúcu 30 rokov nie je z pohľadu ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. právne relevantné.

Z ustanovení § 38, § 39 a § 128 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že nemožno stotožňovať dobu pre vznik nároku na výsluhový dôchodok (trvanie služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok) a spôsob určenia sumy výsluhového dôchodku.

V rozsudku pod sp. zn. 4So/11/2009 z 27.01.2010, na ktorý navrhovateľ v odvolaní poukazoval, Najvyšší súd Slovenskej republiky síce odporkyňu zaviazal na zohľadnenie doby služobného pomeru a zhodnotenie doby presahujúcej 16 rokov služby, ktorá sa na výške výsluhového dôchodku neprejavila, avšak v uvádzanom prípade sa jednalo len o zvyškové doby, ktoré sa vzhľadom na zhodnocovanie iba skončených rokov služby nezhodnocujú.

Rovnako ďalšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúca sa sporov výsluhových dôchodcov s odporkyňou o starobný dôchodok, odvolací súd pre riešenie navrhovateľom nastolenej otázky posúdil ako nevzťahujúcu sa k predmetnej veci.

Zároveň odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľa o nedostatočnom vysporiadaní sa krajského súdu s predloženou judikatúrou Najvyššieho súdu. K spornej otázke o tvrdenom nezhodnotení doby služby presahujúcej 30 rokov sa krajský súd v napadnutom rozsudku vysporiadal podľa názoru odvolacieho súdu obsiahlo. Logicky a zrozumiteľne odôvodnil, prečo námietku navrhovateľa považoval za neopodstatnenú, pričom zároveň poukázal na relevantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, preto odvolací súd takéto zdôvodnenie považoval za dostatočné.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani ďalšie argumenty navrhovateľa týkajúce sa údajov v potvrdeniach a rozhodnutiach MV SR, odboru sociálneho zabezpečenia uvedených, nakoľko tieto nie sú predmetom tohto preskúmvacieho konania.

Odvolací súd sa však stotožnil s námietkou nesprávneho postupu pri krátení tzv. teoretickej výšky starobného dôchodku. Navrhovateľ žiadosťou z 03.09.2013 požiadal o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX, t. j. tri roky späť v zmysle ust. § 112 zák. č. 461/2003 Z. z.. Podľa rozhodnutia MV SR, odboru sociálneho zabezpečenia č. SPC-OSZ-VZ-46.512-1/2011 z 23.01.2012 navrhovateľ získal 41 rokov a 71 dní služobného pomeru a tento skončil dňom 30.11.2011, t.j. 1 rok a 89 dní po dátume, ku ktorému bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok (03.09.2010).

Z preskúmvaného rozhodnutia ako aj osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý je prílohou

preskúmaného rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľ získal úhrnom 16 162 dní obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby, t.j. 41 rokov a 71 dní). V dôsledku priznania nároku na starobný dôchodok o tri roky spätne, teda k dátumu (XX.XX.XXXX) v období, kedy bol ešte navrhovateľ v služobnom pomere, odporkyňa na výpočet teoretickej výšky starobného dôchodku hodnotila len dobu dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktoré získal k tomuto dňu, t.j. 15 708 dní. Takýto postup odporkyňa zvolila vzhľadom na úpravu obsiahnutú v ust. § 61 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z.: „Suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty...“.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že odporkyňa na účely výpočtu tzv. teoretickej výšky starobného dôchodku zhodnotila všetky doby dôchodkového poistenia, získané vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia v rozsahu 1 126 dní a 14 582 dní služobného pomeru, t. j. 39,9506 rokov.

Sumu teoretickej výšky starobného dôchodku následne odporkyňa krátila o sumu zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služobného pomeru zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, t. j. 41 rokov služby. Uvedený postup dôvodne vyvoláva pochybnosti, či odporkyňa správne krátila teoretickú výšku starobného dôchodku o obdobie (41 rokov služby) presahujúce dobu služby, zhodnotenú na výpočet teoretickej výšky starobného dôchodku (39,9506 rokov), pričom v rozhodnutí nevysvetlila a ani z jej vyjadrenia nevyplýva, prečo nekrátila teoretickú výšku starobného dôchodku (1015,87866 Eur) o sumu pripadajúcu na dobu služby 39,9506 rokov, t. j. o sumu 943,0572 Eur ako to uviedol navrhovateľ v podanom odvolaní (č.l. 30).

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že neboli podmienky na potvrdenie napadnutého rozhodnutia odporkyne súdom prvého stupňa, preto jeho rozsudok zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 veta prvá v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) a b) O.s.p.

V ďalšom konaní bude podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. úlohou odporkyne pri krátení teoretickej výšky starobného dôchodku postupovať v zmysle vyššie naznačených úvah odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ich náhradu priznal v zmysle jeho vyčíslenia v sume 5,80 Eur. Tieto preukázal doloženými dokladmi o rozmnožovaní a tlačí dokumentov a poštovnom (č.l. 41).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.